

AMERIKANSKI SLOVENEK.

42. števil.

Tower, Minn., 7. oktobra, 1892.

Letnik I.

Kolera in rusko-francozka zveza.

Mej tem, ko so vse vlade obračale pozornost na potujočo kolero, si tudi diplomatje niso privoščili počitka. Ministri so se mudili po kopališčih, kjer so v miru tem lažje dobro premislili vsako svojo besedo, predno so se spustili v „zaseben“ pomenek s tujim državljanom. Prilika jim je bila kaj ugodna. Kedo drugi se bo pač brigal za politiko ob času strašne kuge, kakor oni, katerim so politične in diplomatske spletke v največjo zabavo? Tako je prišel ruski minister vnanjih zadev na Francozko in imel „zaseben“ pogovor s predsednikom ljudovlade. In kaj se je izcimilo iz njega? Listi trdijo, da je rusko-francozka zveza gotova stvar.

Rusko-francozka zveza bi bila čisto naravna posledica nemško-avstrijsko-italijske trozveze, v kateri bi ji nameravala biti ravno teža. Ruska sama na sebi bi se nikakor ne mogla meriti v mogočnejši vojski z Nemčijo in Avstrijo, katerima bi seveda pomagala po svoji moči Italiji, in nasprotno je v istem, še bolj koščljivem položaju Francija. Rusko-francozka zveza bi prisilila, da bi trozveza svojo moč morala razdeliti najmanj v dva tabora. Močnejega zaveznika bi si ne mogla pridobiti na suhem niti Rusija niti Francija. Angleško pestro bi na evropski celini ne moglo zadostno podpirati Francozov ali Rusov, Anglija je pač veselila na morju pa ne na suhem.

Rusi in Francozi imajo nekako iste težnje v delah izven Evrope. Francija n. pr. bi si v severni Afriki rada pridobila še kake okraje k Algeriji in bi gotovo to tudi storila, ko bi je ne zavrnila Anglija. Angleži že nekaj let apajo, da se jim bode posrečilo dobiti sultanat marokanski v svojo neposredno ali vsaj posredno oblast. Letos so poskušali, koliko velja njihova beseda prvi marokanskemu sultanu, ki so zahtevali za svojo trgovino obširnih predprav. Nikakor se ne da tajiti, da so Francozi pričeli sultana, da je angleške tiratve odločno zavrnil. — O prodorju Rusije v osrednji Aziji poročali smo zadržljivo in smotno omejevali, da se radi tega malo pisano gledajo Angleži in Rusi. Angležem je veliko na tem ležeče, da niso v Aziji neposredne sosedje ruskih kozakov. Sam na sebi malovažno Afganistan jih do sedaj loči. Če bi Rusi začeli vojsko z afganskim emirjem (kraljem) bi ne bilo prav nič čudnega, ako pošljejo Angleži nekaj vojnih čet emirju na pomoč. Sten bodo le branili svoje koristi.

Rusom je malo mar ali francoski vpliv v Afriki narašča ali ne, pa jim nič ne škodi in Francozom se tudi ni bati, da bi jim Rusija bila nevarna v Aziji. Zato se v vnanjih zadevah obe državi lahko medsebojno podpirate. V Evropi pa na koristite samo kot medsebojna bramba proti trzvezi, marveč si zavoljo političnega prijateljstva lahko i pomagata v gospodarskem oziru. Rusija ima množino surovin, pa premalo razvito obrtstvo; Francija potrebuje za svojo

cvetočo obrtnijo mnogo surovin, katere bi ravno iz Rusije zamogla dobivati. Iz tega je razvidno, da ima zveza (ako je že sklenjena) med Francozko ljudovlado in samovladno Rusijo zdravo podlago iz brambenega in gospodarskega stališča.

Domače novice.

Tower, Minn. V četrtek popoldne ob 13. uri je naznanjal žalostni glas mestnega zvona ogenj. Gosti dim z visokim plamenom se je dvigal od Howeškega rezalnega mlina. Vsakdo je mislil, da je v plamenu mlin in njegova velika zaloga lesa. Vrti ognjegasi so se hipoma z novim strojem odpeljali na kraj požara, kjer je gorela kovačnica, menda najstarejša stavba towerska. V njej so imeli shranjenega mnogo orodja, ki se rabi pri mlinu.

Tower, Minn. Prvo slano smo dobili v sredo, 5. t. m. — Sedaj imamo lepe jesenske dneve.

Merriam Park, Minn. V semenišču sv. Tomaža je pričelo v petek 8 semenišnikov duhovne vaje. V nedeljo so prejeli manjše rede; prihodnjo nedeljo pa dobé subdijakon. Štirje izmed teh so Slovenci. — Gosp. J. A. Plevnik, kateri študira za čikaško nadškofijo, je ustopil kot slušatelj filozofije v slavnoznanu „St. Mary's Seminary“ v Baltimoru, Md.

Chicago, Ill. Novi milijonar se piše McCormik. Po dolgem poskušnji se mu je posrečilo fundamentalno iznašiti stroj, ki ne le samo žanje žito, temveč ga tudi v snopiče veže in vsled te koristne iznajdbe je postal pred kratkem milijonar. Zadnji teden pa ma je zblaznela jedina hčerka. Tudi milijonar ima svoje težave.

Chicago, Ill. Po novem ljudskem številsenju v mestu Chicagi, je razvidno, da je od leta 1890. do sedaj naraslo število prebivalcev za 300.000. Sedaj šteje Chicagopolitni milijon ljudi.

Chicago. Nemci iz nizozemskih krajev Nemčije so se pogovorili, da bodo privedli veliko veselico, katere čisti dohodek bodo poslali v Hamburg, da se razdeli ubogim.

Maskuta, Ill. Žena farmarje Josipa Klause je te dni padla v vodnjak. Smrti se je ubrnila s tem, da se je trdno držala za les, s katerim je vodnjak bil obit. Slučajno je prišel med tem časom domov mož, ki jo je rešil smrti.

Red Jacket, Mich. 29. sept. je padel Silvestru Ambrožiču precejšen kos rude na glavo in ga ubil. Imel je ponoči šilt v jami za bakro (kufer). Star je bil 25 let; doma iz vasi Germ pri Novem mestu. Zapustil je mater, sestro in brata. Jos. Sotlich.

Pekosky, Mich. V obližju nizozemske cerkve prebiva Indijanka, takozvana „Mati Monondogut“, s svojo hčerjo in je stara 102 let, tehtla 200 funtov, ter se bavi s pletenjem košaric in jerbasov. Hodi težko, zatorej navadno sedi in puši v mali pipi tobak. Njena sosedinja „Mati Smoke“ je tudi 94 let stara, še čvrsta in prehodi dnevno s svojo pipo v ustih deset milj. Njena najljuba hrana je surovo meso. Zadnji je prisoditi še

kacih deset let. Obe ti dve Indijanki ste katoliške vere.

Petersburg, Pa. Strela je udarila 29. septembra v tukajšnje gledališče, ki je pogorelo. Ogenj se je hitro razširil vsled vetra in vpepelil med drugimi lepimi poslopji tudi mestno ječo, pošto poslopje, uradnjo in hranilnico.

Pittsburg, Pa. Hud vihar smo imeli v nedeljo 2. t. m. po vsi pittsburgski okolici. Trajal je skoro celi dan in pri tem povzročil posebno veliko škodo na sadnem drevju in na poslopjih. F.

Pittsburg, Pa. V Homesteadu je pred sodiščem obtoženih 167 delavcev, ki se bodo imeli zagovarjati o zadnjem štrajku.

Centre Co., Pa. Gospa Elizabeth Stanton je umrla zadnji četrtek v starosti 117 let. Bila je na polindijanka, rojena v Big Chickles, Lancaster Co. Zavoljo svoje visoke starosti bila je precej poznata oseba v okolici.

Missouri Valley, Iowa. Trije otroci so zgoreli. Gospodinja Eckenbach je hotela v peč uliti nekaj gasolina, na kar se uname in pogorela je tudi hiša.

Quincy, Mass. Štrajk kamnosekov je končan in delavci so se pogodili z delodajalci tako-le: Delodajalci plača ostane neizpremenjena; o vsakršnih pritožbah, ki bi nastale, posreduje za to odločen sodnijski odsek; delodajalci smejo vsprejeti učence, kolikor jih potrebujejo in slednjič kamnoseki ne smejo delati nobene izjeme med delavci, kakor tudi delodajalci ne smejo prezirati delavcev, ki so pri temu ali onemu društvu.

Hope, Arkansas. Tajnik hranilnice „Peoples Bank“ je pokral ves denar in izginil. — Boston Journal pripoveduje o goljufiji: Znani „Union Endowment“ je s tem ljudstvo sleparil, da jih je za male vloge obetal velike obresti in sicer v kratkem času. Poslednja tri leta je vsprejel \$39.000, za katera je obljubil vlagateljem \$835.000. Iz teh števil je razvidno, da tolikih obrestij ne more pošten zavod donasati. Vse to morajo pogrešiti lahkomiselni ljudje, ki se vedno radi vsedejo na limanice takih in enakih sleparjev.

Cheyenne, Wyo. Neko katoliški veri nasprotno društvo je najelo prenapeteža T. F. Lyonsa, urednika lista „St. Jos. American“, da bi govoril zoper katoliški vseh v javnih šolah. Prišel je svoj govor v dvorani, kjer je bilo nazgočih 500 poslušalcev, med njimi skoro polovico katolikov. Med govorom je bilo večkratno žvižganje. Pretil je ljudstvu z samokresom, ako ne bodo mirni. Množica se je razšla in tudi on je prišel do vrat. Ker pa mu je hotel radar vzeti samokres je bilo več strelav. Pat. Moore je v dveh krajih nevarno poškodovan. Ljudstvo trdi, ako bode umrl P. Moore, bodo nepremisljeno Lyonsa „linčali.“ Lyons je sedaj v zaporu.

Zunanje države.

(Kranjsko.) Na katoliški shod v Ljubljano je došlo do 2000 ljudi, med njimi 456 duhovnikov. — Za vojaškim zdravnikom dr. Čučkom, ki je v Št. Pnu umrl, bode dobila družba sv. Cirila in Metoda 4000

gld. — Umirovljeni profesor Jos. Marn v Ljubljani je odlikovan s Franc-Jozefovim redom. Častitamo! — V Šmartnem pri Litiji so ustanovili tamburaški zbor. — Dolensko železnico pridno gradijo. Leta 1893. bode otvorjena proga na Kočevje, l. 1894. v Novo mesto. Ljubljanski kolodvor bode blizu Karlovskega mostu, železnica bode vozila tudi na glavni kolodvor južne železnice. — V Stonu pri Domžalah je nastal po otrocih ognj, ki je uničil 3 gospodarjem poslopja. — Most Čez Savo pri Smledniku je prevzel neki stavbeni podvzetnik za 18.000 gld. Delo se je pričelo takoj. Most mora biti dovršen do meseca septembra leta 1893. — Na Vrhniki je bil 4. p. m. hud vihar, ki je podrl nekaj kozolcev. — Na Bledu so imeli do 12. septembra 1115 gostov. Mej temi je bilo tudi več vojaških dostojanstvenikov.

(Koroško.) Na sv. Višarje došlo je z ljubljanskim posebnim vlakom dne 5. p. m. okoli 1500 romarjev iz različnih krajev. Vreme niso imeli ravno lepo, a vendar so zadovoljni vračali. — Pri plesu so se fantje stekli v Slov. Plajberku in pri tem je bil kmetski sin V. Ložekar zaboden. — V Celovcu bodo zidali klavnico. — Hu. vihar so imeli v Pliberku.

(Stajersko.) Amerikanski vinogradi na Bizeljskem se lepo razvijajo. Izkušeni ljudje pravijo, da bode že letošnja letina vrgla 1000 vedrov vina. Če se bode vinstvo v nadalje tako razvijalo, bode imela Bizeljska v 10-15 letih več vina, kakor kedaj popreje. — Na Vranskem je neznan tat ulomil v pošto, odkoder je izvelkel blagajnico na pokopališče v mrtvašnico. Odnesele je precej denarja. — Pri Trbovljah je povozil vlak nekega pijanca, ko je šel po železničnem tiru. Odrgral mu je jedno roko in ga nekoliko na glavi poškodoval.

(Primorsko.) Mesto Trst bode dobilo steber (obelisk), ki bo od rudečega granita. V kratkem ga pripeljejo iz Egipta.

(Ogrosko.) Dne 3. oktobra je vsprejel cesar delegacijo. Skupni budget zahteval je za letošnje leto 4 milijone več, kakor lani, in to največ zaradi preustroje tehničnih čet.

Rusija. Iz Petrograda se poroča, da je v evropski Rusiji poročila kolera do 13. septembra 144.590 ljudi. Najhujše je bilo v kavkazijski pokrajini, kjer je 53.915 oseb umrlo.

Rim. Sv. oče papež bode v kratkem razposlal okrožnico, v kateri bode razlagano, v kakšno nevarnost ga utesne spraviti bodoča velika vojska.

Francija. Nedavno so praznovali Francozi stoletnico, odkar se je zjednila Savojska z Francijo.

Srbija. Vsled preoblastnega stopanja regentov, je razburjena vsa dežela. Vse to dogaja se, ker so regente postavili liberalno ministertvo.

Nemčija. Govori se, da bode bržkone v kratkem odstopil dosedanji državni kancelar Caprivi. **Afrika.** Arabci so napadli Belžane v državi Kongo in jih pregnali od jezera Njangve.

Po koleri prizadeto mesto Hamburg.

Iz najnovejših poročil, ki jih dobivamo iz Hamburga, povzamemo naslednje:

Še nikdar popreje nismo imeli tukaj tolikih britkostij in nadlog, kakor ravno sedaj, in še vsa ta se pojavljajo od dne do dne huje. Po vseh prodajalnicah vlada nočna tihota in na tisoče je delavcev, ki si ne morejo prislužiti niti jednega pfeniga. Ljudje, ki so se popreje v Hamburgu bavili s trgovino, bojé se jo sedaj nadaljevati in vsled tega se ne more razvijati nobena obrt. Ker ne dohajajo nikakara naročila, ne morejo tovarnarji svojih delavcev plačevati in zavoljo tega jih slednji dan odpuste veliko število. Dasiravno je prizadeto pri tem celo mesto, vendar trpe v vsakem oziru najhujšo bedo dninarji in ribiči. Prvih je veliko število, ki so si služili večinoma po tovarnah svoj vsakdanji kruh. Promet z ladjami je skoro prenehal. Mnogo delavcev in ribičev se muči z lakotjo. Blizu tako se godi uvaževalcem sadja in vrtnih pridelkov, kajti vsakdo se zdržuje kupovati koleri podvrženih predmetov, kakor sadja in zelenjav. Osobito zastaja sadje, katerega se je obrodilo letošnje leto nenavadno veliko.

Kako ravnaajo s pogrebi kolernih žrtev, poroča list Correspondent tako-le: V še ne desetih urah izvozi se po 200-300 mrtličev z raznimi navadnimi vozovi na zato odločen prostor, kjer čaka vedno po 12-18 pogrebcev, da jih pokopavajo. Rakev z mrtvecem je takoj raz voza postavljena na nosilnice, katero poprime 6 mož in jo postavi na rob groba. Takoj ko spnste rakev v grob, že hité nosilci na voz, da gredo po drugo žrtev. Mesto Hamburg še ni imelo toliko pogrebcev, kakor za časa sedanje epidemije. Vsi ti pogrebi pa stanejo na pokopališčih in sicer v črnpobarvanih hišicah. Obleka, katero morajo pri delu imeti, visi na dolgih žreblih, ki se kažejo zunaj in znotraj črnega zidovja. Na neki posebni mizi se nahaja knjiga, črnilo in peresa. Pri mizi pa sedi mož, preobložen s poslom; vknjižuje mrtvece v knjigo. Vsaka posamezna številka znači slučaj kolere. Mož si prizadeva, natančno vpisati število. Nakrat pa je bilo toliko žrtev, da jih ni mogel zanesljivo vknjižiti in pomagati si je moral, kakor je znal. . . . Pred črno hišo je razpostavljenih dvanajestero svetilnic, katere bodo rabili ponoči službojoči pogrebi. Dva soda stojita pred črno hišo. V enem je desinfekcirana voda a v drugem tekoče desinfekcijsko sredstvo. Ti tekočini služita pogrebce, da si osnažijo svojo obleko in unijejo roke in obraz v ujih, kadar pridejo z dela. Ravno takih sodov z enakimi tekočinami in navodili za porabo, vidi človek, kamorkoli se ozre na pokopališču Ohlsdorfskem. V naglici in vedno ogromnem številu dovažanja mrtličev, so bili večkrat naznanjeni slučaj, katerih v istini niti bilo ni. Mnogo ostalih ne bode vedelo natančno za svojca, kje mu je odločen zadnji počitek.

V STORE THE NEW YORK CLOTHING Company

je dobiti ta teden:

Moške hlače po 50 cts.
Overalls (povrhne hlače) po 20 „
Rudarske škornje po... \$1-25 „

Pridi in oglej si!

Spoznal bodeš, da prodajamo p najnižjih cenah.

NEW YORK CLOTHING CO

Glavna zaloga sukna.

Najvažneje:

hrani dolar!

Dobro shraniš dolarje, če kupiš stenskih in žepnih ur, prstanov in drugih dragocenosti pri zlatarju

A. ROHRER-JU

Jeweler-Store.

Tu dobiš vedno izvrstno blago in po najnižjih cenah. Razum tega so na prodaj vsakovrstne hranilne omarice od \$20.— naprej. Porok smo, da boš zadovoljen z ameriškimi in svetskimi urami.

Za ceneno, rečno in garantovano izvršitev pooblastil (Vollmachten) veljavna v vseh krajih Evrope, dalje za vožne listke (Tikete), namenjenim v Evropo in iz Evrope, kakor tudi za pošiljanje denarjev v Evropo, se obrni na

Jos. J. Sokliča in W. T. Jamesa

blagajnika elyske banke v Ely, Minn.

Entered at the Post Office at Tower, Minn. as second-class matter, April 7, 1892.

Vabilo na naročbo AMERIKAN. SLOVENCA.

Prvi in edini Slovenski časopis v Združenih državah Severne Amerike izhaja vsak Petek in velja za celo leto s poštnino vred za vse Združene države in Kanada po \$2.50 (dva dolarja in pol.) za Evropo pa po \$3.00 (tri dolarje) ali 6 gld. a. v.

Naročnina se ima plačati po postavi naprej pošlje naj se z naročbo vred v pismu pod tem-le naslovom:

V. Rev. JOS. F. BUH

Amerikanski Slovenec

Tower

St. Louis Co., Minn.

U. S. Amerika.

AMERIKAN. SLOVENEK.

The only Slovene newspaper in the United States, published every Friday at Tower, Minn. Subscription price for one year for United States and Canada, \$2-50; for Europe \$3-00.

Cena naznanil in oglasov:

Jedna vrstica 10 cts.; jeden palec na visočino mesečno \$1.— ali letno \$10.—

Oznanila naj se blagovolijo plačevati naprej.

Advertising-Rates.

Per line 10 cts.; per inch \$1.— per month or \$10.— per year

All advertisements must be paid strictly in advance.

Jos. F. Buh,

Editor and Publisher.

Cerkveni koledar.

Sobota, 8. okt.: Brigita, vd.; Sim.

Nedelja, 9. „ 18. pobink.: Dionj.

Evang.: Jezus ozdravi mrtvoudnega. Mat. 9.

Ponedelj. 10. „ Francišek Borg. sp.
Torek, 11. „ Nikazij, šk.: Emil.
Sreda, 12. „ Maksimilijan, šk.
Četrtek, 13. „ Edvard, kr.: Kol.
Petek, 14. „ Kalist, p.: Domic.

Osemnajsta nedelja pobinkosti.

Evangelij sv. Matevža 9, 1-8.

Tisti čas je stopil Jezus v čoln, ter se je prepeljal, in je prišel v svoje mesto. In glej! prinesli so mu mrtvoudnega, ležečega na postelji. In ker je Jezus vidil njih vero, je rekel mrtvoudnemu: Zau-paj sin, odpuščeni so ti tvoji grehi! In glej! eni vismarjev so sami pri sebi rekli: Ta preklinja. In ko je Jezus videl njih misli, je rekel: Zakaj mislite hudo v sebi? Kaj je laže reči: Odpuščeni so ti tvoji grehi: ali reči Vstani in hodi? Da pa veste, da ima Sin človekov ob-last na zemlji odpuščati grehe (reče tedaj mrtvoudnemu): Vstani, vzemi svojo posteljo, in pojdi na svoj dom. In je vstal in šel na svoj dom. Množice pa, to videti, so str-mele, in častile Boga, kateri je dal tako oblast ljudem.

Čudovito ozdravljenje mrtvoud-nega dogodilo se je v Kafarnamu v pričo mnogobrojne množice; med množico bilo je več farizejev in učnikov postave, ki so prišli od vseh strani Galileje, Judeje in iz Jeruzalema. Štirje možje prinesli so bolnika na postelji pred našega Gospoda. Te osebe so gotovo trdno verovali v moč in oblast našega Odrašenika. Bolnik sam je tudi za-pal mogočnemu Učeniku in Uče-nik ga je tudi zato poplašal. Duš-no stanje tega nesrečnega človeka bilo je bolj pomilovanja vredno, kakor telesna bolezen, če pomisli-mo, da ga je ravno pregrešno živ-ljenje pahnilo v telesno bedo. Ko je videl naš Gospod v njegovo srce, rekel mu je: „Zaupaj sin, odpuščeni so ti tvoji grehi!“ Nato so rekli nekateri pisarnji sami pri sebi: „Ta preklinja.“ Jezus Kris-tus je naredil še drugo črdo na bolnika: ozdravil ga je mrtvouda, da bi pokazal svojim sovražnikom moč in oblast čudesa delati in da bi množico preveril, da ima moč in oblast tukaj na zemlji grehe od-puščati. Mi in naša mati sv. kato-liška Cerkv smo vedno verovali, da je Jezus Kristus pravi Bog in človek, da ima oblast grehe odpuš-čati; da more dati to oblast člo-veku, in da jo je gotovo dal svo-jim apostelnom in njihovim na-slednikom. Vsak dan ponavljamo s sv. Cerkvij. besede: „Verujem v odpuščanje grehov.“ Bog daj, da bi ne grešili, ali če bi grešili, da bi nam bilo popolnoma naše napačno dejanje odpuščeno, kakor bolniku v današnjem evangeliju. Poglejmo, kaj je greh; kako strašni so njegovi nasledki. Ko se vrnemo k svetemu rešnjemu Telesu, premislimo, kako poniževalen je za nas zopetni pa-dec v greh. Pri tem važnem pre-ndarku vrnemo se znova do čud-vitih podukov očeta Vianney-a, čegar besede so navdihnele s po-sebnim darom, kako duše pripel-jati k Bogu.

„Greh je misel, beseda, dejanje proti božji zapovedi. Z grehom nasprotujemo dobremu Bogu, za-metavamo njegovo pravico, hodimo z nogami po njegovem blagoslovu. Iz božjih otrok postanemo sedniki in morilci svoje duše, postanemo otroci pekla, neprijatelji nebeskega kraljestva, morilci Jezusa Kristusa, glavni sovražniki nebeskega Očeta. Otrociči moji! ako to preudarimo, ako v pošteb vzamemo, koliko kri-

vice napravimo Bogu, kadar grešimo, sovražiti bi morali greh iz celega srca. A mi tega nikdar ne premislimo zadostno, ter živimo le za posvetno blago in spimo v gre-hu. Ko pa nam Bog obudi vest, hočemo jo hitro potolažiti z mislijo, češ, nikomur nisem škodoval in kaj žalega storil, in Bog je dober. On nas ni stvaril, da bi trpeli na tukaj na zemlji. Res, dragi moji otrociči, res je, dobri Bog nas ni postavil na zemljo, da bi trpeli in da bi se za večno nastanili v tej solzni dolini, temveč, da bi se vzveličali. Da, On hoče, da dela-mo danes in jutri, a potem nas čaka v večnosti veselje in sreča.

O moji dragi! kako nevhvaležni smo! Dobri Bog nas kliče k sebi, želi nas večno osrečiti in gluhismo za njegove besede, nočemo deliti njegove sreče: On nam zapove-duje, da ga ljubimo, a mi, mi damo svoje sreče hudiču. Dobri Bog vlada vse stvarstvo kot njen gospodar. On vzbudi vetrove in viharji ga ubogajo; angeli trepa-tajo pred njim, le človek, ta sin koščene smrti se predrzne ugovar-jati mogočnemu mojstru. Dasi nam Bog prepoveduje nekatera dejanja, hudobna razveseljavanja, jezo, krivico, vendar se razveselju-jemo lahko na boljši način, ki nas ne stane ne denarja, ne zdravja. O kolikokrat človek zapravi rajši srečo raja, kakor, da bi rekel: Da-nes ne grem k tej ali oni veselici!

Kaj smo pa mi, da hočemo Bogu nasprotovati s takim počenjanjem? Prah in pepel smo, On nas lahko uniči z jednim pogledom. Z gre-hom, moji dragi, zavremo Boga. Ponovimo na njem vse rane in vse trpljenje. Naredimo mu toliko sla-bega, kakor vsi Judje, kolikor jih je pribilo Odrašenika na les sv. križa. Zatoraj, moji otrociči, ko bi vprašali one, ki delajo brez potrebe ob nedeljah: „Kaj delate?“ odgo-voriti bi nam morali: „Ljubega Boga križamo.“ Vprašajte, pohot-nike, zapravljeve, zaslepljene, kaj neki delajo dan na dan. Ako bi po pravici odgovorili, kar res vganjajo, odgovorili bi vam: „Do-brega Boga križamo.“ O moji otrociči, prav nevhaležni smo, ako grešimo zoper Boga, ki nas ni raz-žalil nikdar. Največja naša nevhaležnost pa je, ker žalimo Boga, kateri nam daje vsega, kar potre-bujemo v življenju. On je naš stvarnik, naš varuh. On nas ima v svojih rokah. Ako bi hotel, izpre-menil bi nas v nič, odkoder smo prišli. Dal nam je svojega Sina, da bi nas rešil iz hudičeve sužnosti. Sin se je dal v smrt, da bi nas pri-pravil za življenje. Vsprejel nas je za svoje otroke in ne jenja razlivi-ti svoje milosti nad nami. Dobri Bog nam je dal oči, da bi se ozirali v nebo, a mi obračamo svoj pogled na nični svet. Dal nam je jezik, da bi ga čistili, mi pa preklinjamo in govorimo nesramne besede, kar nas ponižuje pod nemo živino. Kako nespametni smo, ako pomi-slimo, da se bojujemo zoper Boga z darovi, katere nam je podaril v naše vzveličanje. Dragi bratje, obrnimo svoje oči na križanega Jezusa in rečimo: „Razžalili smo Boga in Kristus nas želi spraviti zopet z Bogom s svojo smrtjo na križu.“ Jezusa Kristusa imamo tudi v presv. zakramentu, kjer je naše prebežališče in naša moč. Ako bi ne imeli oltarja, mašnika, presv. obhajila, težko bi nam bilo verovati, da ima sv. cerkev oblast grehe odpuščati. Ker pa imamo vse to, dolžni smo moliti ponižno Boga v sv. zakramentu, da nas po-krepa s svojo milostjo in tolažbo. Dolžni smo, da sveto živimo in da skušamo posnemati njegovo živ-ljenje. Dobro vemo, da brez po-

božnosti, brez vere, nam ni moči zadobiti milosti in usmiljenja od Boga, katere nam je postavil v zakramentu sv. pokore in v naj-svetejšem zakramentu sv. rešnega Telesa. Sveto živeti moramo, ker naš Bog je svet. Odkar nam je do-voljeno pristopiti k oltarju, oprali smo že večkrat svoje grehe v krvi Jezusa Kristusa in ker nam je to tudi neobhodno potrebno za večno življenje, skušajmo zavzeti našega Gospoda, kaderkoli nam dopusti čas. Po sv. obhajilu pa naj bode naše življenje lepo in pobožno. Ogibajmo se greha, da ne izgubimo milosti božje, da ne napravimo svatovskega oblačila kristjanskega življenja.

Hvaljen bodi na veke naš Odrašenik, ki je postavil zakrament sv. pokore, kakor pripravo za vredno sv. obhajilo, ker le po vrednem vsprejemanju svojega Gospoda bomo dediči nebeskega kraljestva. Amen.

DOPISI.

Joliet, Ill., 26. sept. 1892.

Brez dvombe večjega pomena, nego svetovna razstava bodočega leta, bode za Chicago, državo Illi-nois in sploh za vso notranjo ame-riško trgovino velikanski predor (Kanal), ki ima vezati michigansko jezero z Missisippijem. Ker „Am. Sl.“ doslej še ničesa ni poročal o velevažnem tem podjetji, dovolite, da Vaše čitatelje z nekaterimi vrsti-cami nanj opozorim.

Še le 60 let staro chicško me-sto šteje danes poldrugi milijon prebivalcev. Če bode v tej meri naraščalo, prekosilo bo v nekaterih letih glede števila prebivalcev vsa-ko mesto na svetu. Ni čudal. V središči Združenih držav, prepre-ženo z železnici na vse štiri ve-trove, kakor nebeno drugo mesto sveta, zvezano z direktno vedno zvezo z atlantičnim morjem — po-tenilo je vso notranjo trgovino na-se. Edino, kar je Chicago še manjkalo, bila je vodna cesta, da jo zveže z jugom in to ima dobiti v kratkem. Že pred leti so podjetni in napredni Čičažani sprožili to idejo, a vsled mnogih ovir je ni bilo moč uresničiti. No, danes giblje se že na tiseče moč pri tem delu.

Dne 4. t. m. bila je svečana otvoritev tega pomenbe-polnega podjetja. Blizu mesta Lemont se-šlo se je okrog 500 najznamenit-nejših mož iz Chicago in večjih illinoiskih mest, da si na lici me-sta ogledajo začetek velikanskega dela. Ko je škof Fallows kratko molitev odmolil, stopil je na go-vorniški oder Frank Wenter, pred-sednik odbora za gradbo predora in v navdušenih besedah kazal na veliki pomen, ki ga bode imelo to podjetje za prihodnost. „Še pozni rodovi — dejal je — bodo blago-slavljal delo, katere danes pri-čenjamo. Kjer sedaj mi stojimo, valili se bodo čez par let valovi michiganskega jezera. 600.000 ka-bičnih čevljev vode izteklo se bo vanj, vsako minuto, mogočni pa-riki in jadniki bodo plavali tu in prevažali blago in potnike iz Chi-cage in New-Yorka noter do me-xicanskega zaliva. Chicago bode zvezana po michiganskem jezeru z Missisippijem in mexicanskim za-livom. Chicago se ne bo imeno-vala samo kraljica jezer, ampak tudi kraljica kanalov.

Na to je vzel predsednik lopato v roke, jo zasadil v zaznamovani prostor in odkopal prvo prst. Burno navdušenje je sledilo temu prizoru, vse se je gnjetlo blizu, da bi si, kdor more prisvojil pest prsti v spomin.

Za predsednikovim govorom po-vdarjali so še mnogi drugi govor-

niki pomen novega predora, vsak s svojega stališča. Tako je L. E. Cooley dokazoval, da četudi je vse podjetje proračunjeno na 22 mili-jonov dolarjev, bode vendar pri-našalo ameriški trgovini 200 mili-jonov dolarjev letnega dobička. T. D. Henderson je opozorjal na strateško korist, ki jo bodo imele vsled tega Združene države; B. A. Eckart pa na zdravstveno stanje chicškega mesta. Chicago bode imelo dovolj čiste in zdrave vode, torej poglavitni pogoj uspevanju in razširjanju vsakega svetovnega mesta. H koncu poprijel je besedo jolietški naš mayor (župan) in ome-njal veliko korist, ki jo bodo imela vsa ob novem Kanalu ležeča me-sta. Novo življenje, nova trgovina vzbudila se bode povsodi. Zlasti še Joliet, še sedaj drugo mesto v državi povslep se bode potem tolikanj lepše, prevažanje blaga po vodi je še enkrat ceneje, nego po železnici, smrad, ki nam ga provzročuje sedanji kanal bo izgi-nil, torej toplo pozdravljen novi predor!

Konečno naj še omenim, da se dela na podjetju z uprav ameriško naglico. Sedaj je nastavljenih okrog 3000 delavcev, 1200 jih še iščejo. Prednost pri delu imajo ameriški državljani. Delalo se bode 4 leta, po leti in po zim. Naj-manjša plača \$1.50 na dan.

S Koroškega, 14. sept. 1892.

Z velikim veseljem pozdravili smo te, dragi „Amerikanski Slo-venec“, ker si nam živa priča, da se Slovenci, kateri zapuščajo svojo slovensko domovino in se prese-ljujejo preko širnega morja v novi svet, tudi v novem svojem biva-lišču še zavedajo svoje slovenske krvi. Prav tako, saj „biti sloven-ske krvi, bōdi Slovenec, ponos!“

Morda bode zanimalo tega ali onega bralca „Amerik. Slovenca“, več čim o koroških Slovencih. Tem bōdi vstreženo z naslednjimi vrsticami.

V starodavnem Korotanu, ki je bil nekaj ves slovensk, ohranilo se je dosedaj še nad 120.000 Slo-vencev, ki zasedajo tretjino Ko-roške dežele. Vsi drugi deli padli so v oblast oholemu tujeu. A tudi Slovence, ki so se vkljub neugod-nim razmeram še vedno ohranili in ki se hočejo ohraniti z božjo po-močjo in v bodoče, bi najraje spra-vili čisto s tega sveta. Zato imajo koroški Slovenci biti hudobno borbo za svoj narodni obstanek. Mo-gočni nasprotniki — tako imene-vani nemški in neračunski liberalci, katere podpirajo i najvišji c. kn. uradniki v deželi — nas skušajo z vso silo zatreti. Najraje bi nas uko-pili v žilci neslanega kropa, — pa ne boš, Jaku!

Tudi koroški Slovenec še živi, in ako Bog dá in sreča junška, živel bode še dolgo tndi p r o t i volji na-šega deželnega predsednika, de-želnega šolskega nadzornika i. t. d.

Zelo velikega pomena za koroške Slovence je „kato-liško-po-litično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem.“ To društvo zelo spretno vodita slavna rodoljuba, gg. Gregor Einspieler, de-želni poslanec, in Vekoslav Legat. Ker je v odboru tudi še več družih navdušenih in jako mar-ljivih domoljubov slovenskih, kat. politično društvo prav krepko de-luje po starem slovenskem geslu: „Vse za vero, dom, cesarja!“

Velike so zasluge imenovanega društva, katerih si je pridobilo za koroške Slovence. Zadnjič je imelo društvo zelo dobro obiskano shod na Golšovem nad Celovcem, kjer so se čuli izvrstni slovenski govori-lepe domače pesmi i. t. d.

Jako blagonosno za slovenskega kmeta delujejo na Koroškem slo-venske pošojilnice, kate-rih imamo sedaj že šestnajst. Naši kmetje imajo od teh narodnih zavodov mnogo koristi, ker jim v stiski in zadregi ni več treba iskati denarja pri nemških hranilnicah.

Najbolj razveseljiva je pa vest, kako lepo se razvita naša slavna družba sv. Mohorja. Nepre-cenljive vrednosti je za nas ta družba, ki oskrbuje Slovence z le-pimi knjigami. Letos šteje ta družba že 57.703 udov, za 5876 več, kakor leta 1892. Na Koroškem šteje družba 4708 udov, za 346 več, kakor prejšnje leto.

Tudi v Ameriko romajo prelepe in velekoristne knjige Mohorjeve družbe. Letos je v Ameriki že 286 družbenikov, 26 več, kakor leta 1891.

Družba sv. Mohorja si zida v Celovcu novo družbino hišo, ki bode menda dogotovljena leta 1894. Nova hiša bode prav velika in lepa, — vredna naše prve na-rodne družbe.

H koncu še nekoliko drobnih novic: Meseca avgusta smo imeli hudo vročino, začetkom septembra pa del časa deževno in hladno vre-ma. Na gorah je že zapadel sneg in močni nalivi so napravili na več krajih precej škode v Pliberku in v nekaterih drugih krajih so imeli hud veter in nevihto; drugod pa je toča naredila veliko škodo. — Blizu Go-sposvete je strela ubila hlapca, ko je nalagal na polju oves. Ravno tam in blizu Trbiža je strela za-žgala več hiš.

Toliko poročam za danes s Ko-roškega; ako bode slavnemu ured-ništvu po volji, sporočim prihod-njič zopet kaj o koroških Slovencih.

Korošec.*

* Uredništvo: Srčna hvala! Prosim, oglasite se večkrat.

Svetovna razstava v Chicagi.

Velikansk kolodvor, za 15 raz-ličnih prog in 25.000 potnikov, stal bo v Jackson Parku. Postaja bo zahodno od oskrbovalne palače ter bo imela vzhodno in zahodno pročelje. Glavno poslopje široko bode 150 čevljev, 300 dolgo, in 150 čevljev široki peron razpro-stral se bo 672 čevljev v dolžino.

Poslopje, zidano v korintskem in romanskem slogu, kazalo se bo z drugimi stavbami v razstavi. Razven kolodvora bo še več dru-zih poslopij, k njemu pripadajočih. Iz predveže prišlo se bo skozi troja vrata na glavni hodnik in v veliko dvorano, 60 čevljev široko, 200 dolgo in 80 visoko. Na stenaš vi-sele bodo svetovne ure, naznajoče čas v Chicagi, New-Yorku, Lon-donu, Berlenu, Parizu, Danaji, Yekuhami i. t. d. Sredi dvorane bo pisarna, kjer bodo uradniki go-ovorili vse mogoče jezike.

Umevno je, da bodo na tem ko-lodvoru tudi sprejemne sobe, so-bane za dame, restavracije in druge jednake reči. Na vsakem oglu kolodvora dvigal se bo visok stolp z uro, kazočo čas na vse štiri strani. Dve stopnici in dva eleve-torja vodila bota v prvo in drugo nadstropje. V prvem nadstropji bo restavrant, bralna soba i. t. d. v drugem pa same pisarne. Spo-mladi mora biti končano.

Poljski umetniki nameravajo dobiti posebni oddelek za poljsko umetnost. V New-Yorku imeno-van je že odbor in tudi v Lvovu delajo baje na to.

Znani monakavski slikar Paul Oihelm prišel je v začetku sept. v Chicagi, da bo stavil velikansk „spectatorij.“ Pročelje bo 220 čevljev dolgo in 480 visoko. Pro-

za gledalce v prličji imel bo po-dobo pokve ter osezal 10.000 se-dežev, galerija pa 200. Poslopje imelo bo polno izhodov, da bodo v par minutah vsi poslušalci lahko zvonaj. Pozorišče bo večinoma iz železa in jekla.

Ob slavnostnem odpretji dne 21. okt. postavljen bo v Jackson Parku oder, kjer bodo 1500 dopisovalcev različnih časopisov imelo prostor.

Rudniki Južne Dakote poslali bodo dvonadstropno hišico, zvu-naj pokrito z samimi rudninami.

Popoludanski izlet k Indijanom.

Lepega dne sva se sešla z pri-jateljem F. S., da napraviva izlet po romantičnem towerskem jezeru „Vermilion Lake“ k bližnjim na-sim sosedom Indijanom.

Po skoro polurni hoji iz mesta prispeva do jezera. Najela sva si čoln in odrinila za neštevilnimi čarobnimi otoki, ki se nakajajo na temu jezeru. Nekateri trdijo, da je teh otokov okoli 3000, drugi zopet da jih je čez 3000, torej ne morem podati natančnih števil-k. Ker pa jaz nisem bil vaju ves-ljanja, mučil se je temboj moj tovariš; vkljub popolnoma jas-nemu nebu so se vali upirali z vsi silo najinemu čolnču. Kmalu sva prispela do kmetovalca (far-marja), kjer priveževa čoln k moč-nemu skalovju in se podava dalje v gozd, da bi zajedno obiskala tudi veselico, ki se je imela ravno isti dan tam neke vršiti. Navzlic vsemu zasledovanju nisva mogla najti omenjenega prostora, kajti, kakor sva pozneje poizvedela, nisva bila na pravem otoku. Ali vendar vsled tega nisva bila po-polnoma nič nevejevoljna; mimogled, kolikor mogoče hitro sva stopala po gostem grmovju, da bi bila še za dneva do Indijanov. In res, še pred nočjo sva bila pri njih. Z jezera zagledava njih borne hišice, ki so bile videti jako revne. Še malo se peljeva dalje in vidimo šolo za indijanske otroke, ki je bila po zunanosti prostorna in čedna poslopje. To šolo mora vzdrževati Indijanom država sama, ravno tako jim mora preskrbeti država tudi nekaj živeža vsako leto.

Thupriveslava hkratu. Tropo in-dijanskih dečkov in deklic sva imela takoj krog sebe. Poda-va vsakemu teh otrok po nekaj sla-dic, koje so z veliko slastjo sva možljivo použili vsak v svojem kotu. Idava dalje po ravnini ob ozki stezi, katera je bila na ne-katerih krajih prav dobro obdelana; večinoma je bil posajen kro-pir. Sedaj prideva do prve hiše. Nagovorila sva bolj priletno Indi-janko, ki je imela na hrbišču po-vitega otroka (kakor ciganke no-sijo svoje otroke), z navadnim po-zdravom, ki ga imajo Indijani, to je: „bo žu“ (bon jour — do-bro dan), na kar nama je ša dosti po-javno odzdravila. Ko prideva na koliko dalje, vidiva celo družin-ki je ležala poleg hiše na travi pričakovala veliko ribo, katera je pekla nad kupom ognja na na-senem drogju. Pozdravila sva jih istim pozdravom precej glasno, dobila nikacega odgovora.

Podava se v kajžo jednega, na-že nekoliko iz mesta poznate Indijana. Ta mož je med njimi najbolj uplivna oseba in ob eni-tudi njih župan ali bolje poglav-ker je znal precej dobro angleš-ko govoriti, smo se pomenili ma-kaj. Moj drugim nam je tudi po-kazal pot do njihovega pokor-lišča in potožil, da se je njegova žena močno v roko vsekala, ko sekala drva. Vsa družina je se-

„po turško“ na tleh. Opazoval sem, ako imajo kako sobno opravilo in videl, da nimajo razum sredi sobe stoječega ognjišča in par podob, visečih na steni, ničesar drugega. Vprašal sem ga, kje spe in ako imajo kake postelje. Odgovoril mi je, da preživijo večino dneva s takim sedenjem in da spe tudi na tleh.

Čas naju je jel prehajati in odločila sva se, še nekoliko ogledati si pokopališče. Blizu prostora, kamor nosijo svoje umrle, pa sva hotela še v jedno hišo, v katero pa nisva dobila ustopa. Ti so bili še prav malo izobraženi ali celo nič, in ko so videli, da nameravamo k njim, so se poskrili. Poskušala sva na vrata in spoznala, da so zaprta.

Pokopališče ali prostor, kjer jih pokopavajo, je podolgast. Čvetorogelnate rakve, iz navadnih desk skupaj zbite, štrleže skoraj razpadle iz groba; na jedni in drugi najdeš znamenje, po katerem spoznamo svojega, tu in tam je na rakvi lonec ali razbit krožnik, tu zopet igrače, na drugi je slammik in konec hlačnice, vse to mu dajo saboj, kadar umre. Na temu prostoru, kjer sva bila, se nahajajo tudi nekaj katoliških Indijanov, a večina je še brezverskih. Raztrešeni so po tleh otokih daleč okoli; tako so od tleh prvi sosede oddaljeni za kako uro vožnje. Nekateri se pečajo z ribištvom; mnogo pa jih je, ki se ne zmenijo za nikako delo. Žene jim morajo preskrbeti vsakdanjo jed, a možaki sedé in pušijo v sobi tobak. Nekateri lové divjačino in prodajajo kože. Svoje blago preplavljajo na malih, od lubja napravljanih čolnicah do mesta, kjer ga razpečajo. V poletnem času pa nabirajo Indijanke maline, črne in rdeče jagode, s čemer si prislužijo nekoliko beličev. Hranijo se le z ribami in divjačino, katere polové mnogo. Tako je njih življenje prav ob kratkem.

Ob polu osmih zvečer sva jih zapustila in se pri krasnem večernem svitu dobre 3 ure zopet nazaj do brega vozila, kjer sva oddala čolnici in se povrnila v mesto z veseljem, da sva si mogla tako dobro ogledati njih prebivališča.

M. B.

Lovec Veselič.

(Iz bosanskega vojaškega življenja.)
Konec.

Upanje na boljšo prihodnost, s katerim sem navduševal lovca Veseliča, se je takoj izjavilo.

Opoldne prihodnjega dneva prihaja namreč major našega bataljona na svojem belcu in se ustavi pred našo stražo. Vzvišeni predstojnik skoči raz konja, ga odda jednemu lovcu in zakliče z ostrim glasom: „V vrsto!“

Kar šinili smo v red. „V krogu na desno in levo, stopaj!“ se zopet glasi.

Središče kroga je bil major; premičnice tega solca pa stotnik, častnik, nekaj podčastnikov, zastavonoša, poročnik in desetnik. Lovci smo strahoma pričakovali bližnje bodočnosti.

Major se odkašlja in prične slavnostno govoriti: „Stejem si v veliko veselje in zadoščenje, da smem odlikovati z zaslužnim križcem vašega podčastnika Balantiča, ki se je skazal posebno hrabrega v boju pri Banjaluki. Ta križec od presvitlega cesarja in najvišjega vojnega poveljnika je na možkih prsih največja dika, častno znamenje za celo življenje, pred katerim se mora odkriti vsak poštenjak in reči: „Glejte ga junaka iz Banjaluke!“ Ako tedaj.....“

Tako daleč je prišel major, ko nakrat zagleda lovca Veseliča, ki

se je vzvišenemu generalu s celim svojim obrazom smejal. Pri toliki slovesnosti, in smejeti se! Majorja je jako pograbilo. Prenehaj je z govorom in vprašal stotnika: „Kako je ime temu le fantu, ki se drzne smejeti mojim besedam — ki se mi reži v obraz, kakor poličen paglavci?“

„Veselič“, odgovori stotnik. „Tri dni v zapor ž njim!“ narokuje major; „poročnik, zapišite lovca Veseliča!“

Poročnik hitro seže za nedrije in zapiše Veseliča v svoj rudeči zapisnik. Major nadaljuje z govorom.

Jaz nisem pazil na besede, zato jih tudi ne morem navesti. Moje misli so bile pri ubogem Veseliču, in moje oči so s sočutjem opazovale njegov obraz. Naenkrat mu zdrčite dve debeli solzi po rudečem licu in še dve in še več za njimi. Veselič je jokal; in zraven njegov smehlajoč obraz.... bil je v resnici čez vse smešen prizor!

Major pa, ki se je slučajno zopet ozrl po Veseliču, ni imel nobenega čuta za šalo. Na vso moč se zadere nad njim: „To je pa že prenemun! Cepec mi sedaj še kriči, kakor stara baba, zraven se mi smeji v zobe! Poročnik, zapišite mu zapora še šest dni! Lovca Veseliča naj nastopi kazen še danes. Stotnik, zaprite fanta v prvo ječo, ki jo dobite!...“

Podčastnik Balantič, pojdite sem in sprejmite znamenje najvišjega odlikovanja iz roke vašega predstojnika, ki vas iz srca čišla in spoštuje.“

Podčastnik Balantič pristopi in major mu pripne na napeta prsa zaslužni križec; slavljencu čestitata stotnik in častnik. Balantič stopi v vrsto.

Major zajaha konja in odide. Mi se povrnemo k ognju, skuhamo juho, si jo razdelimo in povzrijemo z najboljšim tekom — razun Veseliča, ki je žalostno sedel na strani in premišljeval svojo žalostno usodo.

Ob dvanajstih so se straže menjale. Mi gremo v šotore, novodošli pa stopijo na naše mesto.

Tu nas seveda ni pričakovala begata miza, pač pa okrepčevalno spanje na slami in senu. Obžalovanja vrednega lovca Veseliča so odpeljali v — ječo.

Tri dni nisem videl nesrečnega lovca Veseliča, potem sva šla zopet na stražo. Veselič je bil prost za štiriindvajset ur, da bi užival prijetnost ponočne straže.

„Hm, dečko se še vedno smeji, pripomni z glavo majaje desetnik Cerar. „V svojem življenju še nisem videl takega človeka. No, jaz bi ga moral imeti pod oblastjo!“ „Ali se res ne moreš odvaditi smeja?“ kriči nad Veseličem častnik. „Le počakaj, ko naskočimo Serajevo, se gotovo ne boš tako smejal!“

Po straži so ga vtaknili zopet v ječo, da bi prestal drugo polovico svoje kazni. 17. avgusta smo imeli sitne vaje v letanju, skakanju in naskakanju z nasajenimi bajonetami. Veselič je veselega obraza smehljal vse povoljno naredil.

Ne bom opisoval, kako smo se po krvavem boju 18. in 19. avgusta polastili Serajeva, le to omenim, da se je Veselič hrabro boril, na je bil eden izmed prvih, ki so prišli na serajevsko trdnjavo in da je bežeče Turke podil še dalje izven Serajeva proti bližnjemu gozdu. Ondi ga je zadnjikrat videl njegov tovariš. Ko smo se po boju zbrali v vrsto, manjkal je lovec Veselič. Prihodnjega smo ga iskali med mrtvimi in ranjenimi, pa ga nismo našli. Moral je tedaj priti Turkom v roke.

Tako je tudi bilo. Ko smo zamenjali ujetnike, zagledam med ujetniki, katere so pripeljali Turki lovca Veseliča. Smehljaše, kakor po navadi, mi poda roko.

Z burnim hura! ga vsprejememo v svojo sredo. Častnik se ni jezil nad smehlajočim obrazom Veseličevem, ker je vedel, da se je ravno v Serajevu bojeval z vso navdušenostjo. Stotnik, zastavonoša in poročnik se mu tudi približajo in mu čestitajo k toliki hrabrosti.

Stotnik, jako dobrovoljen, pokliče vse tovariše lovce in pravi: „Sedaj pa sežite v roko svojemu prijatelju, potem nam bode povedal, kako se mu je godilo pri Turkih.“

Veselič se odkašlja in začne nekako v zadregi: „Bil sem med prvimi, ki smo podili Turke proti gošči. Nismo vedeli, da nas je tako malo, zato smo jo brez skrbi drli za njimi v grmovje. Tu nas obkolé, da nismo mogli nazaj. Vse druge posekajo, mene pa so pustili, ker jim je poveljnik rekel: „Pustite tega, ker se mi tako prijazno smeji!“

Peljejo me v neko sotesko, kjer so imeli druge ujetnike. Jeden izmed Turkov mi ponudi steklenico in me nagovori v hrvatskem jeziku: „Na, pij, ker se tako veselo držiš.“ Prišlo je še več Turkov, ki so se pogovarjali v hrvatskem jeziku. Poveljnik čete pristopi k nam in pravi: „Drugi gledajo teruno izpod čela, kakor sam vrag, le ta mladenič se smehlja, temu ni prav nič žal, da je prišel nam v pest. Pojdi sem, tu imaš smodko. To reki mi poda polno pest finih, lepo dišečih smodk, katere sem hvaležno sprejel.“

Ko smo zopet korakali proti Serajevu, smo prenočili v kmečki hiši, ki je bila polna turških vojakov. Bili smo lačni. Za moje tovariše se nihče ni zmenil, meni pa ponujali suhega mesa in rdečega vina rekoč: „Pij, dečko, ker si tako vesel!“

V ti hiši ostali smo dva dni. Drugi dan smo dobili vsi jesti. Mojim tovarišem rezali so majhne kosove in še tiste slabe, jaz sem pa imel v obilici mesa, kruha, tobaka, vina, da, še celo drobiža so mi dajali.

Danes zjutraj zvemo, da nas bodo zamenjali za turške ujetnike in — sedaj sem tukaj... Gospod stotnik, jaz si ne morem pomagati, če se vedno smejim. V mladosti mi je prestrelila krogla lice, ki se je tako čudno zacelilo, da se vidi, kakor bi se res smejal; zato bi vas, gospod stotnik, prosil, da...“

Že dobro, že dobro, dečko, odvrne prijazno stotnik. „Sedaj te ne bom več kaznoval radi tvojega smehlajočega obraza. Z veseljem sem opazoval tvojo hrabrost pri naskoku serajevske trdnjave, in sem tukaj nekaj zate prihranil, kar te bode gotovo veselilo.“

S temi besedami izvleče stotnik malo škatljico, vzame iz nje srebrno medaljo, katero pripne na prsa prijetno iznenadenega lovca Veseliča, in se obrne k nam rekoč: „No, sedaj pa čestitajte svojemu prijatelju!“

Vsi smo drli k vrlenu tovarišu in mu stiskali močno desnico. — Oj, kako se je lovec Jože Veselič od srca smejal!

Saharska železnica.

Ko so Francozi popustili misel, da bi izpremenili Sahoro v morje, začelo se je število učenjakov in obrtnikov, živalno z načrtom za sahorsko železnico, ki naj bi vezala Algerijo s Senegambijo.

Glavni zastopnik drznega podjetja je sedaj znani zemljemerec Roland. Posrečilo se mu je, ustanoviti društvo za zidanje železniške proge Biskra-Uargla, kinaj bi bila začetek sahorske železnice.

Zemljemerci odpotovali so že v južno Algerijo, da preiščejo krajevne razmere in store natančni načrt za železniško progo in denarne stroške.

Razne vesti.

* Iz Jerome, Howard Co. Ind. poroča se o čudnem naravnem pojavu. Že več tednov ni v okolici padlo niti kapljice dežja, in suša je bila velika. Nagloma so se pa suhi vodnjaki napolnili, potoki narasli in na nekem prostoru je zemlja tako premočena kakor po silnih nalivih. Lily Creek drugače majhna in plitva reka je narasla in stopila čez bregove. Akoravno je Jerome na hribu, imajo ljudje vendar v kletih vodo, ki teče od vseh strani iz zemlje. Ob jednemu z vodo prihajajo tudi plini in zrak je ž njimi okužen. Ljudje so v velikem strahu, da bi ne bilo kacega zemeljskega razpoka.

* V neki družbi so se nedavno pogovarjali, kaj da razširjuje najbolj kolero. Gospod Mušnik je mislil: najbolj zamorci, ki zaradi lenobe zamude po mestih pobratih odpadke. Gospod Jančnik temu ni ugovarjal, vendar je dodal, da z zamorci tekmujejo veliki ameriški časopisi. Kakor hitro se kak otrok najé nezrelega sadja, dobi grižo, upijejo časopisi: Tomaž Š. nagloma smrtno zbolel. — Prava azijska kolera. — Kolera se razširja. Vse to napravi prazen strah, in prazen strah dela kolero dobro pot.

* Anglež zvezdoslovec Robert Ball je nedavno izračunal, da mora solnce še okrog 4.000.000 let sijati, da bo zgorelo popolnoma. Trdi, da je že štiri petine od svoje prve svetlobe in gorkote zgubilo in da bode edenkrat ugasnilo, je gotovo.

* Sanjam gorkota ugaja, miraz pa ne, pravi dr. Richardson. Zaradi tega trdi, da prebivalci Azije sanjajo zelo, Eskimovci pa spé mirno, kakor njih ledeniki.

* V Šarnici, goratem mestecu na Tirolskem, deset milj oddaljenem od Inomosta, je bilo vsled podsnutja gora usmrtenih 5 oseb.

* Strela je udarila zadnji mesec v hišo Fredericksona v Sev. Dak., katera je pogorela in pri tem ubila 10letnega sina.

* Jedna lokomotiva železnice Reading vlekla je pred kratkem 380 praznih tovornih voz; vlak je bil dolg 1½ milje.

* Pri telefonskih uradih je namreč čenih 8455 oseb.

* Po vsi Evropi se nahaja nad 300.000 slepih ljudi.

* V Teksasu obdeluje neka žena sama farmo, ki ima v obsegu 700 akrov.

* Zakonski mir. Nedavno je prišel na parizko policijo nek Francoz C. javiti, da ga hoče žena zapustiti. Jako obupno je pripovedal razmere in ob koncu svojega govora potegne iz žepa nož in si ga zabode v srce. Kri se je pocedila po tleh in padel je nezavesten. Redarji so hiteli po zdravnika in tudi po ženo, ki ni stanovala daleč od policije. Ko pride žena in ga vidi v krvi ležati, začne ga poljubovati in mu obetati, da ga ne bode nikdar več hotela zapustiti. Koj na to mož brez težav vstane in ji reče: Prav tako; pojdiva! Komisar to videvši, se začudi in ga vpraša, kako to mogoče, da ne čuti nikakih bolečin pri tolikem odtoku krvi. Le-ta mu odgovori: Hotel sem samo srce

moje soproge omečiti in v ta namen sem kupil pri mesarju mehur, ga napolnil z živinsko krvjo in ga prebobil.

* Nova teorija. Od koga imajo ljudje svoj izvor po Darvinu? — „Od opice — izvzemši pisatelje.“ „No, zakaj?“ „Pisatelje bomo začeli prištevati k prežvekovalcem.“

* Francozki politik je govoril o generalu, katerega ni nikdo hotel slaviti. Rekel je o njem, da je bil vedno tam, kjer so krogile bile najgostejše. „Kje pa je bilo to?“ vpraša nekdo nevrjetno. „Zadaj za vozom, ki je bil napolnjen s kroglijami“, mu odgovori politik.

* Opravičeno. Sodnik: „Gospa Frieg, Vi ste zatožena, da ste Vasej dekl vrgli lonec z maslom v glavo. Obžalujete li svoje dejanje?“ — Zatožena: „Ne, nič; maslo je bilo že smrdljivo.“

* Domisljija. Nedeljski lovec: „Prosim vas, stopite na stran sicer vas zadenem!“ — Gledalec: „Kaj si vi vse domisljujete.“

* Najbolje. „Ali ste si že kaj ogledali mesto. Kaj vam najbolj ugaja? — Resnično mi to najbolj dopade, da se lahko dvanajstkrat na dan z železnico zopet odpeljem.“

Za Lavtizarjev spomenik

so darovali:

Čast. gosp. I. M. Solnce... \$5.00

Cerkveni zapisnik.

Meseca septembra krščenih:

TOWER: Walter C. Corbin; Marija Katarina Spratzer; Hazel Katarina Bernik; John Stepan; Rosa Moretto.

ELY: Franc Adamič; Katarina Suho-repec; John Rauch.

Umrlih:

TOWER: Marija Schlachtich.

ELY: Miha Peris iz Šušič pri Metliki; Franc Adamič; Katarina B. Leban.

Platili so sledeči gg.:

Amerika: J. Maurin. \$1.25
J. Strus. . \$2.50 P. Mušič. \$2.50
Ana Režek \$1.00 M. Režek. \$2.00
J. Debeve. \$1.00 J. Šuštar. . \$1.25
N. Cvtkovič \$2.50 J. Čuljan. \$0.75
M. Oberman 1.00 Evropa:
L. Wulovic \$1.00 F. Stojan. \$1.00
Hospital J. Nadrah \$1.00
O.S.B. . \$2.50 F. Kolbezan \$2.50
J. Korpnik \$1.00 A. Koren. \$3.00
J. Grahek \$2.50 F. Erčull. \$1.00
M. Malnerič 2.50 J. Steh. . \$1.00
U. Škerbel \$2.50 Ana Kapš. \$3.00
M. Plut. . \$2.50 J. Stručelj. \$3.00

Imenik slovenskih mesarjev v Ameriki.

Council Bluffs, Iowa: Ant. Kmetič iz Črnomlja.
Council Bluffs, Iowa: Jos. Wardian iz Črnomlja.
Creston, Iowa: Jos. Wrschaj iz Črnomlja.
Kansas City, Kans.: Jos. Benčič iz Črnomlja.
Omaha, Nebraska: Jan. Wardian iz Črnomlja.
Nebraska City, Nebr.: Jur. Weber iz Karlovača.
Pittsburg, Pa.: Fr. Vogl od Sv. Ane.
Aiken, New-Mexico: Jan. Dečman iz Metlike.

Zavod presv. Srca Jezusovega

pod nadzorstvom

sester sv. Benedikta

Duluth, Minn.

Zavod je pod posebnim nadzorstvom:

Mil. James McGolricka,

škofa v Duluthu.

Dekleta lahko stanujejo v šolskem poslopju ali izven njega. Pričelne se bodo vsega potrebnega za življenje. Pred vsprejemom bodo izpraševane v razmerju prejšnjega poduka. Šolsko leto ima dva polletja po 5 mesecev.

Plačila:

Za stanovanje in vzgojo, ki obseza branje, risanje, godbo, izgovarjavo (Delsartov način), vsakovrstno pletenje in vezenje, šivanje, pranje in kuho je plačati vsake 5 mesecev \$80.—

Če se hoče katera učiti umetne godbe in slikarstva, plača posebej. Zunanje učenke plačajo po starosti od \$2-\$4 na mesec.

Mlada dekleta, ki jih veseli stopiti v red sv. Benedikta, se tukaj vzprejemajo.

Za nadaljna pojasnila se obrni na Sestro ravnateljico.

“German Syrup”

Y. C. Davis, ravnatelj episkopalne cerkve sv. Jakoba v Eufaulu, Ala., piše:

„Moje sina trpinčil je strašno mnogo mesecev nevaren in preteč kašelj. Po mnogih zdravniških poskusih ozdravil se je popolnoma ko je zavžil dve steklenici Boscheevega German Syrupa. Brez pomisleka smem ga priporočiti.“ Za dolgo-trajen, nadležen kašelj je ta pripomoček pravo zdravilo. Davno je že znano, da je Boscheev German Syrup posebnost.

Bolniki, kakor je bil ta deček, dobro narede, ako se poslužijo tega pripomočka.

J. F. Arnold, Montevideo, Minn., piše: Vedno rabim German Syrup za prehlajenje in za pljuča. Jednacega nisem dobil nikdar — vsekakor je ta najboljši.

G. G. GREEN, jedini izdelovatelj Woodbury, N. J. IX-2

Odprtje slovenske gostilnice.

Dne 22. septembra je odprl na drugi cesti

slovensko gostilnico

JAKOB KOSCHITZ.

Dobiti bodo vsaki čas gorka in mrzla jedila ter dobra pijača in zagotavlja izvrstno postrežbo svojim gostom.

Vsi Slovenci so povabljeni.

Jakob Koschitz.

ZOPET NOVO.

Novi časni listek podeli se potnikom po „Wisconsin Central lines“ v zvezi s „Northern Pacific R. R.“. Tu se udi najlepša priložnost ljudem, ki nameravajo v Chicago, bodisi od zahoda in tudi od jutra ali juga.

Najpopolnejša in najhitrejša je ta pot; zavarovana je najbolj proti klopovim in drugim neugodnostim.

Vlaki se ne spreminjajo ter imajo Pullmanove vestibulne spalnice in po največje okrašene jedilnice sobe.

Vsaki danj brzovalci so sklenjeni v Chicagi z železnicami vseh strani.

Vožnji listki se dobivajo pri uradniku te železnice družbo ali pa pri

JOS. C. POND, Gen. Pass. in Tic. Ag. Chicago, Ill.

Obleke

za ta čas najbolj primerne!!

V tem prepežemo druge prodajalnice. Splošnodanske moške obleke po \$6.— in višje.

THE BOSTON.

Najboljša obuvala za meščane in rudarje, fine srajce, spodnje obleke in ovratnike (neckties) in dr. dobiš po najnižji ceni po različnosti blaga pri Anderson & Korb — Ely.

Pridi in pazi v čem ti zamoremo postreči: Mi imamo največjo zalogo v mestu in prodajamo po najnižji ceni.

Anderson & Korb, Ely.

Pojdi k J. D. Murphy po zabavne gosli, pisčalke ali orglice nasproti „National-Bank.“

THE BOSTON

je pripravljen bojevati se! To pomenja, da le on zniža cene in tako pomaga ljudem.

Mnogo mičnega branja in krasnih igrač po najnižji ceni pri J. D. Murphy.

Hlače

vsakdanje noše po 65 ct. se dobijo samo pri

THE BOSTON.

Okusnega sadja in raznih sladice (candy) se dobi pri J. D. Murphy.

M. WEINZIERL & CO.,

Urar in trgovci z veliko zalogo zlatnine in srebrnine. Prodaja in popravlja ure zanesljivo in po nizki ceni.

ELY, MINN.

Overalls!

Povrhne hlače po najrazličnejših cenah in kakovosti blaga je dobiti pri

THE BOSTON.

Dr. Kingova nova iznajdba.

V vsaki hiši bi moralo biti.

J. B. Wilson, 371 Clay St., Sharpsburg Pa., se je izrekel, da noče biti nikdar brez dr. Kingovih zdravil zoper jetiko, kašelj in prehlajenje; kajti ozdravila so njegovo ženo, ki je zbolela na hripi in potem dobila plućnico. — Robert Barber iz Cooksport Pa., pa trdi, da mu je jedino dr. Kingova nova iznajdba toliko pomagala, ko je bolehal na pljučah, da je sedaj popolnoma zdrav. Odločno pa še jedenkrat trdim, da ga ni zdravila, ki bi prekosilo dr. Kingovo novo iznajdbo. Steklenke za poskušnjo se dobijo zastoj v Nels & Bensonovih lekarni. Velike steklenke po 50 ct. in \$1.

ELECTRIC BITTERS.

Vspešno sredstvo.

To zdravilo je postalo med ljudstvom tako priljubljeno, da ne potrebuje posebnega priporočila. Electric Bitters ozdravi vse bolezni na jetrah in obistih ter zaceli vse ture in mozole, ki izhajajo iz spridene krvi. Vse napade prežene in te varuje zoper mrzlico. Vspešno sredstvo zoper glavobol in za želodec. Da bi bil poskus zastoj, povrnemo denar.

Cena steklenke samo 50 cts.

Nels J. Benson, lekarničar.

Zdravilna Bucklinova arnica.

Ona je najbolje in gotovo zdravilo na svetu za rane, spalnenje, mehurje, otekline, revmatizem, mrzlico, hraste, razpokane roke, ozeblino in vse kožnate izrastke. Porok smo, da bode kupce zadovoljila, sicer denar povrnemo. Cena škatljice 25 cts.

Na prodaj pri Nels J. Benson.

Naznanilo.

Podpisani priporoča svojo, slovenskemu občinstvu dobro znano gostilno vsem v Ameriko prišlim, kakor tudi v Evropo se vračajočim Kranjcem, koje zmiraj izvrstno in po najnižjih cenah postreže.

Razni tega prodaja tudi slovensko-angleško slovnico za samopouk v angleščini po 40 centov komad in tudi več družih slovenskih poučnih in zabavnih knjižig.

Da vsakemu dobro postrežem, obzira se na to, da stojim v obče znanim gospodom Pavlinom v Ljubljani v zvezi.

Tudi denar pošiljam v Evropo po najnižjih cenah in najhitreje.

D. BLOETE

116 Greenwich Str. New-York.

Nasvet poletnim izletnikom.

Ako hočeš napraviti izlet, od katerega bi imel korist za celo življenje, kupi si vožnje listke za znižano ceno, ki so na prodaj pri vseh glavnih železniških postajah Združenih držav in Kanade via Northern Pacific železnica proti Yellowstone National Parku, Počističnem obrežju in Alaski.

Izletniki imajo na Northern Pacific železnici ugodnost prve vrste v krasno opremljenih vozovih, jedilnicah in razkošnih Pullmanovih spalnicah iz Chicago, St. Paula in Minneapolisa proti Montani in Pacifičnem obrežju brez menjave med potjo, in to zlasti v Pullmanovih spalnicah iz St. Paula in Minneapolisa v Yellowstone Parku.

Prizori med potjo so najdivnejši, ki se sploh nahajajo v sedmerih državah, skozi katere teče železnica. Krasna gorovja, potoki, doline, jezera in planjave se vrste prav hitro jeden za drugim, da razvedrujejo turist. ki se hoče zanimati za poljedelstvo, rudarstvo, obrtnost in druge zanimivosti, ki se nahajajo v obširnem Severozatonu.

Ako se želi kedo natančneje poučiti o tem nasvetu, ma lahko postreže Charles S. FEE, glavni agent za potovalce; N. P. R. R. St. Paul, Minn. z lično knjižico s podobami „Wonderland“ in brošuricami o Yellowstone Parku in Alaski.

HOTEL SHERIDAN,

Tower, Minn.

Dobra postrežba. Izvrstna jedila.

Nizke cene. Uljudno se gostom priporoča

E. E. BARNIDGE.

Duluth and Iron Range

ŽELEZNICA.				
op.	čas			pop.
Postaje 'Stations'				
12:00	prih.	Duluth	odh.	3:15
10:54	"	Two Harbors	"	4:25
9:10	"	Mesaba	"	6:04
8:22	"	Tower	"	6:52
7:10	odh.	Ely	prih.	8:05

ELY - - - MINN.

FENSKE & LAWRENZ

prodaja

vse vrste železnino, peči, cinkove posode, barve, olje, steklenino, kit, vrata in raznovrstno oklepje.

ŽIVI SAM IN PUSTI

DRUGIM ŽIVETI!

ZALOGA

raznovrstnih zelenjav, kakor tudi sadja in sladčic, pomeranč, ovočja, najboljsh smodk, tobaka, lepih pip, pijske treznosti, mošta (pop), in vseh kuhinjskih potrebščin.

Slavnemu občinstvu se kar najuljudneje priporoča

Ignac Tancig

TOWER - - - MINN.

J. B. NOBLE, M. D.,

ZDRAVNIK,

Office nad Benson-ovo

lekarno.

TOWER, - - - MINN.

Chas. McNamara,

prodaja po najnižji ceni:

živo apno, premog, seno in raznoterno krmo (futer) za domače živali.

JAKOB SKALA,

Tower, - Minn.

Velika trgovina

z mešanim blagom in kuhinjsko posodo.

NIZKE CENE!

HITRA POSTREŽBA!

Uljudno vabimo meščane, rudarje in gostilničarje.

BENSON & HAWKINSON.

Zaloga

peči, mnogotere železnine, kositarskega blaga; zbirka olja in barv, stekla, okvirov oken in vrat.

Vsakovrstno sobno opravilo uljudno priporočamo.

Barnes Safe & Lock Co.

prodaja raznovrstne

denarne omare,

katere so varne pred ognjem in tatovi.

131 Jefferson Ave.

Detroit - - - Mich.

John J. Holmes

ravnatelj.

Brownell & Co.,

prodaja

sveže, soljeno in suho meso, mast, perotnino itd.

Ostrige in divjačina ugodna.

ELY - - - MINN.

FIRST NATIONAL BANK.

Tower, Minn.

Glavnica, - - - \$50,000.

H. A. WARE, predsednik. D. H. BACON, podpredsednik.

G. A. WHITMAN, blagajnik.

Ravnatelji: D. H. Bacon, L. Mendenhall, H. A. Ware, A. D. Thomson, T. J. Davis.

Obresti se plačujejo od dneva vložitve

Menjice se splačujejo in vplačujejo.

Največjo zalogo v mestu ima

Anderson & Korb

BRICK BLOCK, ELY - - - MINN.

Suho robo in obleke, obuvala, klobuke, čepice (kape);

Goceries ali jedilna prodajalnica i. dr.

MEAT: MARKET

Na prodaj frišno, soljeno in suho meso in kuretna

po nizkih cenah pri

M. Grube

Tower - - - - - ELY

FILEWOOD & CO.,

prodajalec

svežega in soljenega

mesa.

Divjačino, kuretno in ribe je dobiti ob poletnem

času na izbiro.

MIKE KROHN

velika zaloga

klobukov najnovejše mode, kap in fino izdelanih čevljev.

Oprava za rudarje in gozdarje.

ELY - - - - - MINN.

Pivarniška družba Iron Range

prodaja izvrstno kuhano in prav čisto

uležano pivo.

Pivarna je ravnokar dozidana in opremljena z vsemi novejšimi iznajdbami. Skrbeti hoče, da bo kuhala najbolje pivo za mesto in severozaton.

Naročilom bode ugodila vestno in točno.

M. FINK, ravnatelj

TOWER - - - - - MINN.

The Boston Clothing House.

Največja in najboljša zaloga

obleke, obuv, kovčegov in torb

se dobi pri:

The Boston Clothing House.

izdeluje:

fotografije vsake verste in velikosti, vsak čas po nizki ceni in

delo dobro dovrši.

CHAS. LANG,

Photograph, Tower, Minn.

prodaja

vsake vrste frišno in soljeno meso, kakor tudi ribe, perutnino in frišne klobase

po tako nizki ceni kakor drugod.

Tam se občuje nemško.

ELY - - - - - MINN.

POZOR!

na

našo izvrstno zalogo in največjo izbirko

mešanega blaga.

Mnogo narejenih prazničnih in delavnih oblek, klobukov, čepic

(kap) in vsakovrstnih obuval.

Vse vrste srajce in rokovice nogovice, in sploh vse spodnje in

zgornje obleke prodajajo po najnižji ceni.

Pridite in pogledjte! Vse uljudno povabljujemo.

J. J. MURNIK & CO.,

Tower, Minn.

W. N. SHEPHARD & CO.,

PRODAJA

železnino, n. pr. peči, kuhinjsko posodo, in raznovrstno orodje;

kakor tudi mize, stole, omare in drugo hišno opravo.

OKNA, VRATA, STEKLO IN BARVE.

Izvrstna zaloga raznovrstnih rudarskih in tudi gojzgarskih naprav.

Oskrbljuje rakve in vse k pogrebu potrebne reči.

Tower, Minn.

Znate li?

da Vaš dolar pri IRON RANGE CASH STORE bo več

izdal ko drugod.

\$1.00 ukupi 30 vatl. najboljše kotenine.

\$1.00 ukupi 15 vatl. kambrika.

\$1.00 ukupi 10 lb. dobrih breskev.

\$1.00 ukupi 30 lb. obdelanega ovsa

Gotovo ako potrebujete obleke ali obuvala manufakturnega blaga

ali groserije sena ali (futra), ali karkoli drugega, vse po ugodni ceni

dobiš pri

IRON RANGE CASH STORE.

C. H. OPPEL & SONS,

prodaja

na debelo in drobno manufakturno blago, obleke, pokrivala kakor

tudi obuvala.

Obilna zaloga za rudarje in drvarje.

Čolni in indijanski izdelki.

KITTO.

ZALOGA

VSAKOVRSSTNEGA BLAGA

posebno

RUDARSKE OPRAVE.

Tower Meat Market.

Tu prodajamo:

frišno in soljeno meso, okusne klobase in čisto mast

i. t. d.

Pridite in poskusite!

L. M. CHRISTIAN.

CITY MEAT MARKET,

TOWER, MINN.

NAJVEČJA ZALOGA MESA.

Vsak dan frišno goveje in prešičje, kakor tudi suho meso; pa tudi

klobase in perutnino priporoča uljudno

W. H. McQuade.